

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 17.03.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

**НАСТАВЉЕНО 17.03.2008. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 9:45 ЧАСОВА**

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,
- пуномоћници оштећених, адвокати Лозналијевић-Даниловић, Баровић и Тодоровић,
- те брачиоци оптужених, адвокати Заклан, Перковић, Вукотић, Перески, Калањ, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков, Машић, те Мара Пилиповић,
- а одсутни су брачиоци адвокати Јеврић Зоран за оптуженог Перећ Јовицу.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, уз Ваше допуштење, ја ћу колегу мењати данас на претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перећу, да ли сте сагласни?

Оптужени Перећ је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо брачиоца адвоката Јеврића брани бранилац адвокат Перески.

Одсутни су брачиоци, адвокати Вујин, Продановић, Мијатовић и Кошћал, те Станић, Штрбац, Рајић, Станојловић, Марић, као и брачиоци оптуженог Мугоша Горана, адвокати Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ. МАРА ПИЛИПОВИЋ: Судија, колега Сташевић је молио мене и колегу Кошћала који ће доћи после мене да га мењамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га мењате?

АДВ. МАРА ПИЛИПОВИЋ: Јесте, тако да можете констатовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша? Сагласан?
АДВ. МАРА ПИЛИПОВИЋ: Ако ја нисам ту, биће ту и колега.

Опужени Мугоша је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо недошавших бранилаца адвоката Илије Радуловића и Слободана Сташевића, брани бранилац адвокат Мара Пилиповић и адвокат Борис Кошћал, по доласку у судницу.

Одсутни су и браниоци опуженог Драговића, адвокати Перовић и Марић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви опужени ту? Шта каже судска страже? Претпостављам Драговић није, зато што смо га удаљили до краја доказног поступка. Да ли сте тражили реч, колега Калањ?

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Председниче, ја управо у вези Драговић Предрага. Ја бих овде поново инсистирао пред већем, да се преиспита одлука о удаљењу Драговић Предрага са главног претреса, из простог разлога што сам ја сада у позицији да преносим неке његове примедбе на исказ сведока сарадника и да кажем, да учествујем у поступку у некој, назовимо његовој улози. Свестан је да је погрешио, каје се, и дакле, спреман је да се јавно извине овде, односно да да обећање да се то до краја главног претреса неће сигурно поновити, поготово онај део који се односи на Вашу породицу, му је сигурно тешко и дакле, заиста, ја могу да дам обећање као његов бранилац исто тако, да сигурно то више неће урадити. Ето и нисмо добили ни решење о кажњавању, у смислу чл.300. да се жалимо. Наравно, свесни смо да та жалба не би имала исход позитиван, али ето кажем, ја овим путем заиста молим, јер ја сам био код њега у посети, он ми је дао низ ствари које би требало да питам, кажем, још једном веће нека преиспита ту одлуку. Ја, ево гледам сада Вас, дајем обећање да ће бити у реду до краја главног претреса, имајући у виду наравно и његове испаде који су били и раније. Ето, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта кажу људи из судске страже, за колико можемо Драговића вратити у судницу? Два минута?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прихвата се предлог одбране окривљеног Драговића, те се овом опуженом ОМОГУЋАВА УЧЕШЋЕ у даљњем току доказног поступка, утолико што се враћа у судницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до тада, док ово не ураде, претпостављам да сте добили поднесак колеге заменика тужиоца за ратне злочине, већ добијам од вас, у том смислу, одговоре. Ја бих молио, дакле, да се сада у току ових дана сви у том смислу изјаснимо. Колега Бељански, ја сам за разлику од прошле године када сте ви предложили, па потражио преко ГУГЛ-а и преко оних мапа на ГУГЛ-у, ове године то је нешто боље. Ја не знам да ли сте Ви то радили, претпостављам да јесте, ове године је то нешто боље. Имам две, рецимо, фотографије хангара Овчаре, дакле тог локалитета, доста добро се види, чак и она три хангара и онај попречни, па претпостављам да ни Ви а ни остали немате ништа против да то евентуално користимо у даљем току поступка. Било би боље да смо имали то раније, али, кажем, прошле године то би било доста лоше, лоше резолуције.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Слажем се, председниче, потпуно, када говорите о сателитским снимцима, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, сателитски снимци оно преко оних, оног ГУГЛ-а ерт.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја нисам проверавао у последњих неколико месеци, тако да вероватно је било неких поправки у смислу квалитета, али ми ћемо имати прилику да прекосутра, ако се ја не варам, по распореду, поново имамо сведоке сараднике и неке од лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сутра.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Или сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сутра.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: И нека од лица која су била и код хангара, можда и на рупи и тако даље, па да им се онда ти снимци предоче и да управо то буде прилика да објасне где се ко налазио и како су се кретали, тако да само толико. Сада када сам узео већ реч, ја сам поднеском предложио неколико доказних предлога. Претпостављам да нема потребе да се то усмено понавља на претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе. Вујовић? Господине Вујовић?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у судницу приступио оптужени Драговић Предраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу, Ваш бранилац нас је обавестио да желите да нам се обратите, у неком смислу, па ако желите, изволите. Ми смо прихватили предлог да Вас вратимо у судницу, дакле да учествујете у даљем току поступка личним присуством у судници, да се користите правима која Вам по закону припадају у овој судници. Изволите.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Ништа, хтео сам да кажем, председниче већа, да се нисам прикладно понашао, али је знам да ли ћете имати разумевања, ја сам пет година затворен на правди Бога. Нисам могао гледати человека да ме гледа у очи и да износи неистину о мени. Конкретно он мени није рекао да сам ја убијао тамо, ни ништа, али то што је он рекао, то ме држи пет година у притвору и ето,

једноставно сам изгубио контролу и понашао сам се како сам се понашао, рекао сам што сам рекао. А што се тиче, што сам поменуо Вашу децу, ја сам рекао у контексту, ја сам видео тамо у транскрипту шта пише. Ја сам рекао, сада опет непријатно ми да поновим, рекао сам, срам Вас било, а и Ваша деца ће испаштати, мислећи како моја деца испаштавају, у том смислу, а не у смислу неке претње и то је сто-посто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: И што сам помињао Вашу децу, нормално, шта су деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Драговићу, ми очекујемо од Вас да се у даљем току поступка понашате у складу са правилима реда у овој судници, знате.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И немојте себе доводити у ситуацију да Вас поново удаљујемо и тако даље.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате.

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Биће у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, можете се вратити. Вујовић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја опет морам да се обратим у вези брачне посете и у вези телефонског разговора недељно да ми се одобри, јер разлог је у томе што начелник Бошњаковић каже да никаквих проблема нема, па чак је то рекао да је он ургирао да се добије и телефонски разговор са мојим оцем, што ми није одобрено. Ја сам рекао да сте Ви одобрили, они чекају од Вас и то се врти тако у круг. Да Вам кажем, мени је у петак, значи, то је за четири дана, тачно пет година како сам ја у притвору. Осуђена лица имају право на телефонски разговор једном недељно, а када су ванредни случајеви, имају и значи ванредне разговоре. То је код нас, где смо невини, док се супротно не докаже, забрањено, значи док смо невини, ми смо осуђени, а када смо осуђени, онда смо колико-толико, колико-толико имамо права, у преводу ја мислим да сте ме разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео сам, господине Вујовићу, али Ви знате како иде комуникација притвореног са људима ван притвора.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Све је то мени јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је заиста ограничена. Ја се слажем да ово траје апсолутно неосновано дugo и да проузрокује значајне проблеме, ово нису обични притвори и вероватно законодавац, није се мислило приликом доношења прописа о примени мере притвора, у нашим установама није се рачунало на овако дуге притворе и на проблеме које то проузрокује. У том смислу, ја Вас потпуно разумем, али су нам за сада руке везане, у том смислу. Што се тиче ових неких посета, то опет није наша ствар. Ја немам ништа против, уколико има могућности те врсте, ја немам ништа против да Вам се омогуће и Вама и свим другима, да вам се омогуће посете те неке друге врсте, условно речено.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Све ја Вас схватам, ја разумем да Ви то одобравате, али ја не схватам шта она кочи у преводу, јер они пребацују на Вас, а Ви кажете они, и ми остајемо где смо. У преводу значи, ми се можемо психички уништавати на основу тога, само зато што није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, проверићемо да ли има услова ове врсте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах ћу Вам ја рећи да су самице доле слободне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вас уверавају да има, проверићемо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево, ја бих Вас молио само када је судија био у обиласку, годину и по дана сам се борио за лап-топ, годину и по дана писао сам, нема коме нисам писао и успео сам то да урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, пуно тога је новог у овим процедурама и онда ја се слажем, иде то доста споро, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Све је то, али, ја сам годину и по дана, да нисам био упоран, ко зна да ли би добили лап-топ, али нећу сада око тога. Онда је дошао судија у обилазак и рекао, код мене је дошао и шта предлажеш, мене питају. Ја сам рекао, дајте, десет, пет, десет хиљада страна, ко има испод тога, не може добити лап-топ. И на основу тога су они неки подакт или шта су већ направили, на основу тога је онда одобрен лап-топ. Значи, проблеми, само да Вам кажем, значи телефонски разговор, нека се отвори једно радно место, тај полицијац који ће надледати телефонске разговоре, на основу оних картица, може комотно да оствари своју плату, њих двојица, тројица могу да добију плату, отвориће се два радна места, задовољиће се овде, молим Вас, пишите Министарству, нешто решавајте у виду тога. Даље, што се тиче тога, ја сам из, не знам да ли сте упознати, највероватније јесте, ја сам из војног пребачен у ЦЗ, зато што је телефон нађем у мојој соби, где сам ја и колективно смо сви кажњени. Ја не знам каква је то колективна одговорност и не знам каква је то колективна одговорност где се ускраћује одбрана. Ја сам добио тамо струју, Ви сте ми одборили штампач, мени је то сада све ускраћено. Мени су батерије отишле, адвокат ми је рекао да је сада донео, значи да ли се колективно кажњава на тај начин што се ускрати право на одбрану. Ја не знам какво је то кажњавање, колективно кажњавање што је неко, откуд ја знам ко уноси телефоне, нити ја имам новац за такве егзибиције, нити ме то интересује. Ја сам тамо, одмах да Вам кажем, тражио сам телефонске разговоре. Ја са мојим оцем да нисам разговарао, ја не знам у каквом бих стању био. Ја телефон нисам унео, а то што је мени понуђено да назовем свог оца, хвала Богу да ћу га назвати и назвао сам га и то сам тамо написао. А да ли је то разлог да се мени ускрати одбрана, могли су ме комотно у самицу пребацити, има низ мера које се могу предузети против оптуженог лица. У самицу да су ме бацили, одлично, али не могу ми ускратити одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да отварамо та питања. Нису то питања за претрес, ево чули смо, видећемо шта се може предузети.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вас молим батерије, пошто су ми батерије отишле, ја нисам могао да се припремам, нема везе што нисам могао да се припремам, али ми је сада адвокат рекао да је стигла батерија још нека. Ја бих Вас замолио ако може то некако да се реши, ја не могу радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то донели? Дајте ми то, није проблем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Још Вас једном молим за те брачне посете да погледате са Министарством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко прегледа то све? Информатичари?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вас молим ако може данас некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мора да се напуне, није проблем, ја сада на струју, прикључио сам на струју, али када искључим, ево мала батерија се некако поправила, не знам како, тако да може издржати петнаест, двадесет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја Вас још једном молим за брачну посету, имају доле самице, могу оспособити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Проверићемо, проверићемо шта се може урадити.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И телефон, нормално.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо данас планирали саслушање два сведока. Колико сам ја схватио, оба сведока су приступила, да ли је тако? Један од сведока за данас кога смо планирали је тражио примену мера заштите за сведока, па ћемо о томе касније одлучити. Сада позвовите сведока Олујић Крсту. Ја молим режију да нам припреми, не мора то сада бити на мониторима, само нека буде припремљено, јер смо променили редослед у односу на оно што сам мислио јутрос, пре почетка претреса, дакле да се припреми у режији онај видеоклип под називом «Пријем», па када затражимо да нам се то пусти на мониторе у судници. Ви већ напоље? Оптуженни Мугоша сагласан?

Оптуженни Мугоша је сагласан да га у даљем току данашњег главног претреса уместо браниоца адвоката Маре Пилиповић, брани бранилац адвокат Вукотић.

Сведок КРСТО ОЛУЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Олујић Крсто?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Лазо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазо? Које године сте рођени?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: 1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Обровац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обровац, општина?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Општина Обровац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Обровац, тадашња Република Хрватска?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Село Билишани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте запослени, радите сада?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ех, јој како сам запослен, нигде ми није, од када сам дошао немам годину дана радног стажа, а сваки дан радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле повремено?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Од јутра до сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите, господине Олујићу?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: У Шајкашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Тител, да ли је тако, улица Браће Кркљуша број?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: 137.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 137? Претпостављам да су Вам узели личну карту доле на пријавници?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Не, чини ми се да су ми је дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте, ако су Вам је вратили, дајте мени.

Сведок Крсто Олујић, од оца Лаза, рођен 1948. године у селу Билишани, општина Обровац, по занимању возач, издржава се од повременог рада, са пребивалиштем у месту Шајкашу, општина Тител, ул. Браће Кркљуша бр.137, а чији идентитет се утврди и увидом у личну карту број 35315 од 08.01.2007. године, издате на име овог сведока од ОУП-а у Тителу, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Слабо ја Вас разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Олујићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Чујете ме добро? Видим нешто се мрштите.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Слабо некако, неразуман глас, ја не знам или је до Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете мој глас? Мој глас не разумете?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Да, да ли је до микрофона или је до Вас, имате као неразуман глас, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут чујем од Вас, да имам неразуман глас.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Добро, можда је до мене, можда, ја сам старији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, добро. Саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте казивати истину.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За давање лажног исказа се кривично одговара.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Па, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог близког сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или, пак, кривичном гоњењу. Дакле, на та питања не морате одговарати, на таква питања не морате одговорити.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све чега се сећате, дужни сте да нам пренесете. Ништа не смете прећутати, знате. Прочитајте гласно текст заклетве ту на пулту испред Вас се налази.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Чекајте да ставим наочаре, слабије ја видим, старији човек. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Олујићу, да ли Ви знате што сте данас овде?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Не знам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Мирољуба Вујовића?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станка Вујановића?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милана Ланчужанина?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Ланчужанин, звани Камени?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате, против кога ми овде водимо поступак?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Знам, пише у позиву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, пише у позиву, пише Мирољуб Вујовић и други, него да ли сте имали прилике да се упознате са именима тих људи којима ми овде судимо?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Никада ја у животу нисам те људе, овај, по имену и презимену, можда по физиономији, можда сам га негде и видео, али не сећам се да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: По том имену и презимену те људе никада нисам контактирао, са њима у животу, нити сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да прочитате имена тих људи против којих се води овде поступак?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато онда не можете да кажете, никада их у животу нисам ни видео, када не знате кога, па ћу ја наставити. Да ли знате, ко је Перић Јовица?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Перић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовица?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Јовица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Сада, Перић је на општини нашој било, сада не зnam тачно, богами, веруј ми, једино када бих га видео, могао бих рећи тог човека зnam.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате, ко је Атанасијевић Иван или Хусник Ивица?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има два имена, мењао је?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Не, то не зnam.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Маџарац Предраг?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац Предраг?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Не зnam.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић Милан?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Војновић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић, без «и»?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Не зnam.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Предраг?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Не зnam ни тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златар Вујо?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ни тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мugoша Горан?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослав?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић Предраг?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба Нада?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободан?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја Марко?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли сам рекао Мугоша Горан, да ли сам Вас питao?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горан?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Не, не знам ни тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи никога не познајете?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Олулићу, где сте Ви били, Ви рекосте да сте из Обровца?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били у јесен 1991. године?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Па, јој, откуд знам, ја након толико година, ја не знам где ми је глава ни данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у Обровцу?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте живели у Обровцу?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте живели?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: До када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли овамо у Србију?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: 1995. у VIII месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У VIII месецу после «Олује»?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Да, у «Олуји», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у јесен 1991. године били у Вуковару, у Славонији, у Вуковару?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Никада у Вуковару у животу своме нисам био, ни дан-данас ни откад сам, никада у животу своме нисам био у Вуковару. Уопште не знам где се Вуковар налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте, па возач сте, како не знate, ако сте возач?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Чуј, нисам, баш туда нисам, ја Вам могу причати куда сам био и где познам, али то што не познам, не могу рећи да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у јесен 1991. године у Обровцу били ангажовани у војсци?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЛИЋ: Па, богами мени се чини да јесам, не знам тачно, али био сам четири и по године у рату, не могу да лажем да нисам, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у рату?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у јесен 1991. године?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Па, не знам да ми главу сечете, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки чин?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обичан војник?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Ма обичан војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте ратовали, тамо на подручју Обровца и околине или?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На подручју Обровца и околине или?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Да, да, само тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном тамо?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Само тамо, да и задње време када сам, овај, полазио овамо, овај део сам на Динари, у Кину, тамо више Книна, далеко од тог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1995. године?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Да, да и са Динаре сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Вељко Кадијевић?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељко Кадијевић, генерал Вељко Кадијевић?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Па, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за њега?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Па, чуо сам, али откуд ја са генералима, ја никада нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, ми смо чули да сте Ви евентуално били на неком пријему код Вељка Кадијевића?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: На пријему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: То није истина, ја са генералима нисам контактирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим режију да нам пусти на монитору у судници онај видеоклип «Пријем».

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Па, можеш пустити, али ја не верујем то.

У току саслушања сведока Олујић Крсте, врши се увид у видео клип под називом «Пријем».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, хвала режији. Да ли има питања сведоку? Нема? Оптуженни Вујовић.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја немам питања, али имам један коментар у вези овога, пошто сам ја предложио Олујић Крсту, имате тамо исто, не знам да ли сте прочитали, на основу тога. Ја сам у новинском чланку прочитао да је неки Олујић Крста био на том пријему где сам и ја био. Сама ова, сада човек је изјавио да није, ко зна колико Олујић Крста има, ја нити знам Олујић Крста. Као друго, то мислим да сте и Ви прочитали у новинском чланку тамо да пише Олујић Крста. Као друго, не знам да ли је потребно, ево само ово говори на овоме

документарном филму, да су на пријему били и војници и добровољци који су се истакли у борбама, што значи да ја нисам био командант у оно време. Ево, али можете пронаћи некога другог Олујић Крсту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, господине Вујовићу, ово је везано за Олујић Крста, ево то је тај Олујић Крсто, ово је Олујић Крсто сада.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Да ли има још који, ко ће знати.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја не знам Олујић Крсту, ја сам прочитао у новинама Олујић Крста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да је био на пријему, који Олујић Крста, не знам, имате тамо тројицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Од ове тројице сам један ја, извињавам се, од оне двојице ваљда је један Олујић Крсто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово извесно није тај, видимо и по овом филму. Да ли имате Ви неког рођака Олујића који се исто зове Крсто?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: На обровачкој општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него уопште.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Не постоји Олујић Крста него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате и за ког другог Олујић Крста, да нисте рођаци, имате исто име и презиме?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Ма, нема нико него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд, господине Олујићу?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Да, обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Шајкаша, да ли је тако?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су Вам трошкови? Ја немам овде податке. Ми Вам можемо признати цену карте у јавном превозу, дакле аутобусом, возом или тако некако.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: А дневница?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: А дневницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву дневницу? Па, Ви рекосте не радите нигде. Ако не радите нигде, онда и не губите неку зараду.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Сваки дан, човече, само што ме не туку пендреком, то Вам кажем и још мало фали да ће почети и тући, али нисам пријављен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо прво ово, колики су Вам трошкови долaska, путни трошкови?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: За превоз?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, путни трошкови.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Нису за превоз страшни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кошта карта?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Петсто и нешто динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Да, да, 550,00, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 550,00?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: У једном правцу, тако, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и 1.000,00 динара на име, ето неке дневнице за исхрану, да ли је доволно?

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: Мало брате, каква дневница 1.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој земљи је храна још увек јефтина.

СВЕДОК КРСТО ОЛУЈИЋ: То нигде нема, немој ми то спомињати, онда рађе нећу ништа узети.

Сведок тражи трошкове доласка, те му се исти у износу од 1.000,00 динара на име путних трошкова и у износу од 1.000,00 динара на име прехране и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Олујићу, можете ићи, људи из Службе за подршку сведоцима ће Вам то исплатити. Хвала лепо, довођења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у даљем току поступка ИСКЉУЧИ ЈАВНОСТ главног претреса ради одлуке о примени мера заштите сведоку.